

LAUDATIO PRONUNCIADA PER LA SENYORA CARMEN HERRERO AMB MOTIU DE LA INVESTIDURA COM A DOCTOR HONORIS CAUSA PER LA UNIVERSITAT D'ALACANT DEL SENYOR ANDREU MAS-COLELL

19 de desembre de 1991

En aquest acte d'investidura el meu paper és el de portaveu de la meua Facultat, que va promoure la concessió del doctorat honoris causa a Andreu Mas-Colell. Parlar en nom d'un col·lectiu és encara més complicat que fer-ho en nom propi, però confie a transmetre adequadament el sentiment general en un acte com el que avui celebrem.

Investir Andreu Mas-Colell com a doctor causa honoris per la nostra Universitat m'ompli de satisfacció per diversos motius. En primer lloc, m'enorgulleix que siguem la primera universitat que, mitjançant el doctorat honoris causa, en reconeix l'enorme vàlua acadèmica i professional. Això desmenteix en aquest cas allò que la gent no sol ser profeta a la seua terra; en segon lloc, m'agrada tenir l'oportunitat de "canviar" en alguna cosa els motlles tradicionals dels doctorats honoris causa en atorgar aquesta distinció a una persona jove i en la plenitud de la seua producció científica; finalment, em satisfà enormement tenir l'ocasió de col·locar Andreu en el punt de mira dels nostres joves com el prototip d'economista teòric que a nosaltres ens agradaria ser.

D'altra banda, em resulta molt complicat "elogiar" la trajectòria d'Andreu sense caure en aparents exageracions. Els seus treballs parlen per si mateixos de la qualitat i finor de les seues aportacions a l'economia teòrica. I aquesta qualitat el fa ocupar avui dia un lloc central en la professió. Una petita anècdota pot servir per a il·lustrar el carisma que Andreu Mas-Colell té entre els economistes: Robert Auman comenta com, en una conferència que va tenir lloc en Stony Brook en què Shapley va presentar el teorema d'equivalència asimptòtica per al conjunt de negociació (*bargaining set*) de mercats amb utilitat transferible, Andreu, que es trobava en l'audiència, va fer allí mateix l'extensió al cas general, extensió que presentava greus dificultats, tant tècniques com conceptuals.

És ara el moment de presentar una breu semblança del nostre doctor honoris causa.

Andreu Mas-Colell va nàixer a Barcelona el 1944. Va cursar la llicenciatura en Econòmiques en la Universitat de Barcelona, estudis que va acabar el 1966 a Bilbao (districte universitari de Valladolid) per raons extraacadèmiques que alguns van haver de patir en aquells anys. Després de dos anys com a professor ajudant en la càtedra de Teoria Econòmica de la Universitat Complutense de Madrid, es va traslladar als Estats Units, a la Universitat de Minnesota, on va obtenir el doctorat l'any 1972. Es va traslladar a la Universitat de Califòrnia a Berkeley, va obtenir allí una càtedra en els departaments d'Economia i de Matemàtiques el 1979. Des de l'any 1981 ocupa una càtedra d'Economia en la Universitat de Harvard i és, des de 1988, el primer ocupant de la càtedra Louis Berkman en l'esmentada Universitat. El seu treball d'investigació, materialitzat en més de 70 articles publicats en les més prestigioses revistes i en 3 llibres, s'ha centrat en el camp de l'economia matemàtica. Ha fet contribucions especialment notables en equilibri general, economia del benestar, elecció social i teoria de jocs. És i ha sigut editor o membre del consell editorial de les revistes més importants de la seua especialitat. En aquest apartat cal destacar que en l'actualitat és editor d'*Econometria*. És *fellow* de l'Econometric Society des de 1978 i ha ocupat càrrecs en el consell i el comitè executiu d'eixa societat; és *fellow* de l'Acadèmia Americana d'Arts i Ciències des de 1985; va rebre el 1989 el Premi Rei Joan Carles I d'Economia i el 1990 la Medalla Narcís Monturiol al Mèrit Científic atorgada per la Generalitat de Catalunya.

Hi ha un altre aspecte de la trajectòria d'Andreu que m'agradaria destacar i és la seua enorme influència en el canvi de valors que s'ha produït a Espanya en les últimes generacions d'economistes.

Si bé pot dir-se que ha desplegat tota la seua tasca professional fora del país, ha mantingut un contacte permanent i constant amb els departaments espanyols, i molt en particular amb el nucli d'economia teòrica sorgit al voltant de la Universitat Autònoma de Barcelona, que, d'alguna manera, es va constituir en catalitzador per a la resta del país. Andreu no sols és un exemple de científic espanyol que triomfa als Estats Units. És també un exemple de punta de llança per al treball científic ben fet en el camp de l'economia al nostre país. Ell ha sigut una peça fonamental en l'increment del flux d'estudiants espanyols que fan el seu doctorat en universitats americanes i angleses; en la importància que actualment es dona que els nostres professors tinguen una formació sòlida; en la valoració de l'activitat investigadora com a part fonamental de la feina universitària. Sempre s'ha sentit molt vinculat a les decisions de política científica en el camp de l'economia i cal destacar la seua participació com a membre del comitè científic assessor per als "trams d'investigació", com també la seua pertinença al consell assessor de la *Revista española de economía*. Gràcies a ell (i a altres com ell), l'anàlisi econòmica espanyola ha eixit de l'aïllament i està actualment present en els centres d'investigació en un nivell impensable fa no molts anys. Els nostres investigadors se senten ara membres de la comunitat científica internacional i el desenvolupament dels nostres departaments pareix caminar en la direcció adequada.

No m'agradaria acabar aquesta breu al·locució sense algunes notes de tipus més personal. Aquesta és la segona vegada que Andreu visita la Universitat d'Alacant. En la seua anterior visita, l'any 1987, va impartir les lliçons Germà Bernàcer patrocinades per la Generalitat Valenciana, lliçons que difícilment podrem oblidar. Ja aleshores vam tenir l'ocasió de discutir extensament amb ell el nostre treball i les preocupacions i ens beneficiàrem directament d'una de les virtuts per les quals és més admirat: en un món com l'actual, en què l'especialització comporta una atomització tremenda de la investigació, Andreu es destaca per l'enorme varietat i quantitat de temes en què és capaç de discutir en els límits del coneixement i hi aporta idees rellevants.

En aquestes dates, que coincideixen amb el nostre trasllat recent a les noves instal·lacions de l'edifici de departaments de la Facultat que faran més fàcil i agradable el nostre treball, ens pareix que no pot haver-hi millor celebració que incorporar honoríficament Andreu Mas-Colell a la nostra Universitat.